

Гра. Рівень перший: Синій Коридор (скорочено)

Марина Муляр

Марина Муляр

Гра. Рівень перший: Синій Коридор

Стислий переказ по главам, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу.

1

Небо тут було штучне. Схована всередині астероїда центрифуга створювала для людей силу тяжіння. Тут навіть була професія мийника неба. Ними ставали тільки міцні спортивні люди, що не боялися висоти.

Аг (Палагна) не боялася висоти, вона боялася уявити справжнє небо, де розкидано такі самі астероїди, важко обжиті, тісні і штучні притулки переселенців з планети.

Аг народилася тут, на астероїді, і її батьки, і бабуса. Тільки дід пам'ятав Землю. Деякі люди трималися там до останнього. Наприклад, молода вчителька хімії, панна Ерiona, полетіла з Землі разом з батьками маленькою дівчинкою. Аг давно помітила, що переселенців останньої хвили завжди можна впізнати. Вони такі, ніби думали про щось своє, а їх зненацька гукнули чи смикнули за руку.

Був ранній вечір. Аг сиділа на сходах свого будинку й чекала батьків, що подалися до приятелів на кухню синтетичного пива. До Аг прийшла її подруга і однокласниця Фана (Фантазі), яка принесла ігрову консоль. Фана вкрала її у дядька, бо на ній була нова гра. Аг уже набридли різні ігри. Але в цій грі була гарна графіка: гори, скелі, вітер, море. Дівчата ввімкнули гру на великому екрані. Герой, звичайний хлопчик, потрапляв у захопливий, проте похмурий світ високих скель, могутніх хвиль, прадавніх лісів, чаклунів та безжальних завойовників. Хлопець мав вижити й повернутися додому, перейшовши Королівство на Скелях, де володарювали три принци: Вигук (пошепки звергав каміння, а криком зсував гори), Морок і Спалах (його молодші брати, які мали силу темряви та світла).

Дівчатам хотілося не грати, а просто посидіти на тій природі, бо графіка була дуже переконлива. Фана мала чіт-коди. Наприклад, на Спалаха був "чорний смолоскип", яким треба розмахувати перед його носом. До Спалаха підходити треба в темних окулярах. Морока ганяють звичайним ліхтариком. Він від нього сліпне і дезорієнтується. На Вигука діє ідіотська пісенька.

Потім Фана включила фінальний епізод гри. Аг промазала пальцем у Морока, і раптом його постать вималювалась на тлі неба. Чорний шкіряний мундир, чорний важкий плащ на плечах. Сліпучо-біле волосся і чорні зіниці. Аг відсахнулася, ніби то

був не екран консолі. Спалах виявився чорнявим і спритним, рухи – як блискавки. Справжні блискавки принц кидав з яскравих срібних очей і срібних кігтів на пальцях. Аг прогнала вдруге. Вигук був найменш яскравий з-поміж братів, блідий, з тьмяним, синім чи сивим волоссям, проте йому вистачило шепоту, аби завалити Аг кам'яними брилами.

Аг не могла виграти, сказала, що цю гру хіба Темний Лорд (їхній друг) може виграти. Темний Лорд був їхнім однокласником, який робив успіхи в геймерстві і хакерстві.

Коли Фана вже збиралася від'єднувати від екрану консоль, сталося щось дивне. Екран раптом спалахнув сліпучою синявою, а посередині закрутився темний вир. Фана вереснула, Аг сахнулася, але екран згас, консоль вимкнулась.

Дівчата пішли прогулятися. Дворами обходили гучну дискотеку, бо Аг не любила танців і соромилася хлопців.

В кінці провулка у світлі ліхтаря були три темні постаті. Були вони неприродно громіздкі у своїх важких чорних плащах. Аг затисла рот Фані, яка збиралася верескнути. Три постаті з кольоровими головами: чорною, синьою і білою, стояли під ліхтарем.

2

Дівчата мовчали, бо принци почали рухатися. Попереду пішов Вигук із маячком (Фана догадалася, що парний мав бути у того, кого вони шукають – Володаря Синього Коридору), за ним брати. Брати рушили у дім Фани. Дівчата вирішили вилізти на дах прибудови і зазирнути у вікна будинку. Кухня була темна, у батьків затишно блимав телевізор.

Дядько у своїй кімнаті сидів біля столу. У другому кріслі сидів принц Вигук. Спалах умостився на підвіконні. Морок підпирав стіну в кутку, мружачись на світло лампи.

Дядько говорив їм, що хтось вкрав гру, випадково відкрив Синій Коридор і з'єднав їхні світи. Дядько розробляв гру так, аби вигравш був неможливий, тобто переможцями завжди були лицарі. Це мало зробити їхню магію тут, у світі, підсиленою в рази й рази. Завдяки їхній силі і дядьковій технології, вони мали вирішити дядькові проблеми.

Дядько говорив, що треба шукати злодія, що потягнув консоль.

Тут Морок дав сигнал Спалаху і той схопив Фану. Тієї ж секунди Аг випростала з-за підвіконня руку і різко смикнула подругу назад, на дах прибудови. Ще за мить дівчата понеслися темною вулицею геть.

Стислий переказ по главам, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу.

3

Троє принців побігли слідом за дівчатами. Розгніваний батько Фани прийшов до молодшого брата і спитав, чому його друзі приходять і відходять, не вітаючись. Дядько вибачився, але він був зверхній і холодний.

За дівчатами гналася погоня, вони застрибули в кеб. Переслідувачі, незнайомі з

місцевою системою транспорту, зробили ривок і перехопили другий кеб. Керовані автопілотом кеби хутко наздоганяли вервечку машин, що прямувала до центру міста, але коли до неї лишалося кількадесят метрів, Аг різко натиснула на панелі "зміна маршруту" і вказала першу-ліпшу годящу бічну вуличку.

Кеб відстрибнув убік, загальмував, завернув і зупинився. А кеб з принцями поїхав далі. Аг пропонувала їхати до її додому, а потім зі своїм татом проведе Фану додому. Фана боялася повертати дядькові консоль, бо кожна нова гра додаватиме сили принцям. Дівчина хотіла втопити консоль, але Аг спинила, бо тоді принци залишаться назавжди на астероїді. Аг вважала, що дядько навмисно лишив консоль на дивані, щоб Фана взяла. Так він мав відмазку перед принцями.

4

Наступного дня у школі не було Темного Лорда, у нього болів зуб. Дівчата зайшли до нього додому. Темний, або Антон, саме спав. На дівчат глянув звичайний собі, буденний Темний Лорд у чорній футболці з червоним драконом на грудях, у ретельно продертих на лівім коліні джинсах, із навскісним каштановим чубом, що майже затуляв одне око. Хлопець і дівчата вчилися у шостому класі. З Аг він часом обговорював свіжі фентезюшні книжки, гарненьку галасливу Фану іноді смикав за хвостика.

Аг сказала, що існує паралельна реальність і розповіла все, що сталося. Фана не говорила: пила чай із тістечками. Антон перевірів на комп'ютері, чи не прибували до астероїда на вчорашніх кораблях троє чоловіків у чорному. Принців у списку пасажирів не було. Тоді хлопець перевірів військову базу даних. Там не було нічого. Тоді хлопець взяв Фанину консоль. Він розкрутив її, і між мікросхем та різноколірних дротиків побачили плаский сірий камінь, який можна знайти в музеї земних пам'яток чи в астероїдному природничому музеї.

Темний сказав лишити йому консоль, а завтра в школі віддасть.

5

Наступного дня Темний розповів, що йому вдалося-таки переписати гру з консолі. Але він не побачив нічого схожого на розповіді дівчат про неймовірну графіку, про пейзажі. Це був звичайний квест. Темний навіть виграв гру.

Ввечері Аг сиділа на гойдалці у жилетці, вишитій дідом. Діда немає шість років, а Аг досі носила жилетку, вишиту бісером. Аг дванадцять, майже тринадцять років. Раптом дівчина побачила якийсь рух у сутінках. Перед нею стояв принц Морок. Він відрізав Аг шлях додому. Мабуть, вистежив. Знає, де вона живе. Чорні безодні Морокових очей летять просто на неї, але тут інерція відкидає гойдалку далеко назад, і Аг стрибає. Аг біжить, чуючи за спиною кроки й шурхіт шкіряного мундира. Ніч – стихія принца Морока, який бачить у темряві все.

Нарешті Аг зупинилася перед величезною, темною вітриною. Рука в чорній рукавичці лягла їй на плече. Позаду глухий кут. Нічний бар "Пастка" був розташований в кінці вулиці. Аг впиралася спиною у його темну широку вітрину. Вивіска засвітилася, і принц Морок відсахнувся, притис обидві руки до горла, наче йому не стало повітря, і завмер. Аг усім тілом кинулася вперед, плечем відштовхнула принца й помчала темною

вулицею. Ноги самі несли Аг додому.

6

Ден Вернейль, знаний як Фанин дядько, споглядав екран, яким пробігали нескінченні рядки дрібних знаків. Принц Вигук сидів у кріслі, втомлено опустивши голову. Принц Спалах міряв кімнату нервовими кроками. Принци називали дядька володарем. Вони запитали, чого хоче домогтися Ден. Дядько сказав, що про це треба було питати раніше. А зараз треба знайти консоль.

Дядько відправив принців селитися в готель, а потім говорив з дівчиною на екрані – Лорою, яка поводитися холодно.

Стислий переказ по главам, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу.

7

Наступний день у школі Фана отримала "незадовільно" з хімії, і хімічка Ерiona лишила її після уроків мити обладнання. Хімічка завжди наказувала. Голос у неї був низький та хрипкуватий, постава пряма, волосся довге; і розпущене всупереч шкільному статуту, речі стильні і завжди дещо визивні. Фані завжди хотілося бути схожою на вільну, незалежну, завжди трохи роздратовану Ерionу, і ось – така ганьба.

Раптом у хімічний кабінет прийшов Спалах. Срібні Спалахові очі та блакитні Фанині зустрілися. Спалах поклав руку на вимикач. Фана витягнула рогатку і розбила лампочку. Стало темно, дівчина втекла і зустріла Ерionу, сказавши, що у підсобці щур.

Ерiona пішла до підсобки. Там вона знайшла чіпкий маленький реп'ях. Вона обережно помацала його, навіть понюхала і виразно відчула запах степового пилу, запах каменю й сухої трави, запах землі. Ерiona затисла знахідку в кулаці й довго сиділа у порожньому класі за партою, аби заспокоїтися. Вчителька зрозуміла, що Фана щось приховувала.

8

Нічого цікавого принц Вигук так і не почув у розмові Дена і дівчини. Потім Вигук розчув дрібний стукіт пальців по клавіатурі. Він не вмів читати думок, лише відчував. І те, що він відчув, було жахливе: страх, розгубленість, образа, лют, а все те разом було любов'ю й бажанням щастя. Вигук не міг збагнути, як можна так мучитися й лютитися з любові?

Усе життя Вигука оточувала любов. Його любили батьки. Він любив менших братів і сестричку. Він любив землю, де жив, любив людей на ній. Він бився з ворогами, але так і не навчився їх ненавидіти. Коли якось до нього прийшов дивний маленький чоловік в окулярах, із дивним заплічним мішком і дивною зброєю на плечі, Вигук вислухав його і повірив у кращий світ, де можна їздити без коней, де можна літати без чаклунства, де можна вирощувати багаті врожаї, не боячись негоди й набігів. Він хотів, аби всім стало легше, але стало важче. Їх, братів і його, завели в чужину й відібрали шлях назад.

Ден не казав принцам, задля чого він прийшов до Королівства на Скелях Синім Коридором, задля чого взявся допомагати принцам. Може, все це заради неї? Може,

маленький чоловік в окулярах хоче стати великим чоловіком, героєм, Володарем, аби її голос потеплішав? У світі Вигука про таке було безліч легенд.

Висока дівчина йшла вулицею Вигукові назустріч. Дівчина пройшла зовсім близько, зачепивши за плащ рукою. Вигук помітив, що забув почистити плащ. Еріоні одразу вилетіла з голови і дискотека, і симпатичний хлопець з військового флоту, з яким щойно познайомилася. Але вона думала про реп'ях і брудний плащ (плащ був з голуб'ячим послідом, а тут, на астероїді, птахів не було). Та ще й переляк малої Вернейль через щура.

Наступний день був важким для класів, що мали у розкладі хімію. Невиспана хімічка спопеляла поглядом кожного, хто траплявся їй на очі.

Та в шостого класу хімії не було. Аг вертала додому в бадьорому настрої. Сутеніло. Аг подумала, що безпечніше було б одразу податися додому, тим більше, що консоль із грою лежала у неї в кишені, але був настрій погуляти. Був настрій податися далеко. Колись дід розповідав їй, що на землі були гори, а в горах жили її предки. Хлопці й чоловіки ставали навколо вогнища і танцювали танок мужності.

На дорозі починалися нічні перегони. Аг відбігла на узбіччя. Рев швидко наростав. Раптом звук зробився якимось дивним, ніби гонщики кружляли поблизу, а не рухалися далі. Гонщики танцювали хижий зловтішний танок, то підіймаючи свої потворні електроцикли на задні колеса, то виписуючи вихлясті вісімки. Їх було п'ятеро. У рухливих схрещених променях потужних фар розгублено рухалася чорна постать. Рука в рукавичці затуляла очі, блискуче біле волосся злітало й знов падало на плечі, коли принц Морок нервово озирався.

Аг заклала. Дівчина мала з собою навушники. Вона перемкнула звук на вмонтований динамік, наклацала гучність на повну і включила пісню, в якій був звук сирени. Гонщики втекли, а Морок опустив руки й повільно роззирнувся, потім сів на бетонну закраїну й похилив голову на долоню. Йому раптом стало спокійно.

9

Вони сиділи втрьох у невеличкому готельному номері й говорили. Морок сказав, що навіть не знав, чи в дівчини була гра. Спалах сказав, що хоче додому і вибіг з кімнати, хряснувши дверима. Морок теж хотів підвестися, але Вигук утримав його за руку.

На перерві Аг відшукала найтихіший відтинок коридору і встигла на підвіконні. Поруч влаштувався Темний. Аг розповіла йому, що вчора врятувала Морока від байкерів.

Прибігла Фана і почала розповідати про останні новинки моди. Дівчина сказала, що вона – французенка, навіть за відсутності Франції. А темний говорив, що повне ім'я дівчини – Фонтана, бо з її губ ллється весь час потік слів.

У коридорі Фана зустрілася з однокласницею Барбі, і вони посварилися через капелюшок, бо обидві хотіли його купити, але він дістався Барбі. Після дзвінка на урок Фана подалася на горище. Вона швидко проскочила горище і шарпнула люк на дах. Лише невисокий залізний парканчик загороджував вихід на пожежну драбину.

Фана раптом посковзнулася, її занесло через парканчик, ноги зісковзнули з краю

даху, і дівчинка повисла на руках, від жаху не здатна навіть закричати. Внизу – ані кущика. Навіть травички не було. Фана схлипнула. Несподівано Спалах врятував дівчину. Та ще й дав блакитного капелюшка. Дівчина сказала, що втопила гру у каналізації. Він розумів, що вона бреше. Спалах чомусь не розлютився. Він просто стояв і дивився собі під ноги. Лише тут Фана помітила, що принц худенький та невисокий на зріст, хіба трохи вищий за Темного, і дуже засмучений. Фана вибачилася. Спалах різко розвернувся і вибіг у низькі двері горища. Фана зійшла з горища, капелюшок поклала на підвіконня навпроти класу. Злість на Барбі минула. Раптом Еріона поклала руку на плече дівчини і сказала, що зараз Фана все їй пояснить.

Стислий переказ по главам, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу.

10

Еріона згадала, як у сім років відправлялася з Землі. Неможливо було уявити, що більше не буде неповторних світанків за вікнами, не зазиратиме крізь вікно червонясте око Місяця, не розкреслюватимуть феєрами небо батькові дрони, сповіщаючи турнір про зліт Дракона Десяти Крил, найкращого пілота континенту. Еріона сказала: "Все може бути, Фантазі. Один із них високий, весь у чорному, з темно-синім волоссям".

Еріона просила відвести її до принців. Фана погодилася. Після уроків вчителька кинулась слідкувати за Темним, Аг і Фаною.

Спалах у готельному номері говорив братам, що їм потрібна гра, щоб повернутися додому. Йому було шкода дітей. Морок сказав, що братові шкода дітей тому, що їм шкода його, тому, що в них так само немає дороги додому. Тільки в дітей – назавжди.

Вигук пішов слідкувати за дітьми. Принц допускав, що, можливо Ден планував виманити їх трьох сюди, а самому піти в королівство, навести там свій лад, запанувати в тому світі. Маленький чоловічок у смішних окулярах та строкатих кофтах став би великим володарем. Тоді у голосі далекої, мабуть дуже гарної, дівчини, з якою він спілкувався, було б менше байдужої відстороненості.

Фана й Аг сиділи в кущах навпроти Фаниного будинку. Аг була сердита, бо Еріона не прийшла. Страшний головний біль не давав почути думки двох дівчат, яким Вигук поклав руки на голови. Окремі картинки спливали перед очима, пульсували разом з його кров'ю, що билася в скронях. Каміння. Запах каміння й вітру. Високо. Вогнище гуде. Тіні. Ритмічний рух по колу. Вони танцюють. Їхні голоси низькі й загрозливі.

Квіти. Море квітів. Дрібних, строкатих, які ростуть у полі. Але в полі їх ніколи так багато не росте, так густо. Ноги – по квітах. І чомусь – плач. Вона чомусь так гірко плаче! Камінь. Маленький сірий камінець серед квітів. Ні, серед різнобарвних тоненьких дротиків, у маленькій пласкій коробочці. "Проведіть нас. Не віддавайте нам її. Відпустіть нас. Ми не хотіли заподіяти вам лиха. Ми думали, ваш світ легший за наш, але він не легший. Нам треба повернутися додому".

Вигук відчув якийсь рух і озирнувся. Перед ним стояла Еріона. Вчителька згадала, як Фана говорила, що йому треба заспівати. Він сидів на траві, очікувально дивився на

Еріону, поруч спали дівчатка. А ще в нього є плащ, на який наробила пташка, ще вдома. І ще в нього є двоє менших братів і королівство десь на незатишних скелях. Нема лишень дороги туди. Еріона заспівала. Вона співала стару колисанку, якої її навчила мама. Там сніг, ніжний, пухнастий, падав на широке підвіконня. Там виблискували під ялинкою новісінькі санчата, подарунок до Різдва, там на ялинці світилися вогники й відбивалися у скляних кульках та гірляндах з блискіток. Там старий кіт вартував подарунки, поки не прокинуться маленькі господарі. Маленька дівчинка дивилася у кругле віконечко за товстим склом. Падає сніг. Якийсь сірий, ніби мертвий.

Від її болю й відчаю Вигукові зробилося зле. Так зле, що не було сили терпіти. Він схопився на ноги й пішов геть, погойдуючись і ледь бачачи дорогу перед собою.

Еріона стала будити дівчат.

11

Вони всі втрьох збиралися йти до Темного, показувати Еріоні консоль і радитися щодо майбутніх дій. Фана забігла додому, у дворі зустріла дядька. Він сказав, що йому треба консоль зараз. Ден міцно схопив її за руку. Фана сказала, що все знає: Ден хоче захопити світ задля Лори, але вона просто морожена риба.

Ден відпустив Фанину руку й замахнувся, аби дати їй ляпаса, та його руку владно зупинив Вигук. На обличчі принца Вигука не було люті, лише спокійне розуміння. Він говорив, що Ден ніколи більш не ступить до Синього Коридору. Прийшли Аг й Еріона. Аг сказала, що віддасть братам Синій Коридор.

12

Вони сиділи в кімнаті Темного й розглядали невеличку ігрову консоль зі знятою задньою панеллю. Сірий камінець так само був заплетений тоненькими дротами. Темний говорив, що камінчик відкриває коридор. І цей камінчик хтось дав Денові зі світу принців. Хтось, хто знає про Синій Коридор більше за Дена і за них.

Темний включив великий екран, увімкнув гру, пограв кілька хвилин і вимкнув. На вимиканні екран спалахнув синявою з блискавицями, і посередині закрутився темний, глибокий вир.

Принци підвелися. І тут сталося незвичайне. Фана кліпала очима, не ймучи їм віри. Плакала Аг, доки руки в чорних рукавичках не лягли їй на плечі. Морок сказав, що візьме колись Аг з собою. Фану теж. Еріона не хотіла, бо коли побачить усе, що є там, то після повернення сюди помре.

Морок вказав у глибину коридору. Там, на другому кінці, змалювалася маленька постать у такому ж чорному мундирі й військових чоботах. Це була Кітті (Акітея), сестра принців. Вона сварилася, що брати її кинули.

Вигук обвів очима дівчат, Темного та вчительку і сказав, що вони повернуться ще. Синява коридору сховала три постаті в чорних плащах. Еріона дивилася у синяву на екрані й робила до нього крок по кроку. Вона вже простягла руку, аби перевірити, чи справді в коридор можна увійти, коли екран зблиснув і згас.

Темний говорив, що про цей коридор не відомо нічого ні їм, ні принцам. Фана

сказала, що Темний говорить так, ніби сам відкривав коридор, погуляв там і назад повернувся. Але хлопець одягнув свої темні окуляри, які надійно ховали його погляд.

Стислий переказ по главам, автор переказу: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу.